

РЕШЕНИЕ

№ 12550

гр. София, 14.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 164 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ГЕРГАНА В. НЕДЕВА**

при участието на секретаря **ЕВА ЮЛ. ИВАНОВА**
като разглежда докладваното от **ГЕРГАНА В. НЕДЕВА** Гражданско дело № 20221110164318 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Предявен е иск с правно основание **чл. 432, ал. 1 КЗ**.

Ищецът ... твърди че на **13.10.2021** г. в гр. ..., водачът на л.а. „...“, с рег. № ... – ..., движейки се по ул. „...“ с посока от ул. „...“ към ул. „...“ не пропуснала движещия се в ляво от нея, по път с предимство автомобил, при което водачът на последния изгубил управлението върху автомобила си и се блъснал в предпазна ограда /мантиanela/, от което настъпило ПТП с материални щети за ищеца, в качеството му на собственик на увредените съоръжения. За събитието бил съставен Протокол за ПТП № 1780188/13.10.2021 г. след посещение на мястото от служител на ОПП-СДВР, като в протокола бил описан механизма на настъпване на увреждането, както и настъпилите от ПТП материални щети, а именно 3 м. еластична ограда.

Към дата на ПТП, за л.а. „...“ е имало валидна застраховка „Гражданска отговорност“ сключена с ответника

За подмяната на увредените елементи от мантиanelата ищецът заплатил на Изпълнителя по Договор за поддържане и текущ ремонт на уличната мрежа и пътните съоръжения на територията на СО – II зона, включваща райони „...“, „...“, „...“ и „...“ – ДЗЗД „...“ сумата от **289, 15 лв. с ДДС** за възстановяване на щетите по системата за безопасност на мястото на ПТП и подмяната на увредените 3 м. мантиanela. Ищецът поканил ответника да му възстанови разходите, за възстановяване на увредените пътни съоръжения, като поканата била получена на 20.05.2022 г., но по образуваната при ответното дружество щета № ... в законоустановения срок не последвало плащане, като такова липсвало и към датата

на завеждане на иска в съда – 25.11.2022 г.

Ищецът моли съда да осъди ответника да му заплати сумата от **289,15 лв.** представляваща обезщетение за нанесените по транспортната инфраструктура на ..., ведно със законната лихва от 20.08.2022 г. /датата на изтичане на срока за доброволно плащане по извънсъдебната претенция/ до окончателното погасяване. Претендира разноски.

Ответникът ..., в писмен отговор по реда на чл.131 от ГПК, **признава иска**. Твърди по образуваната пред него Щета ... **да е одобрил** за плащане в пълен размер претенцията на ищеца, като **предстои плащането й**. Не представя доказателства за реално плащане. Не представя доказателства. Не възразява срещу приемането на представените от ищеца писмени доказателства, като възразява срещу допускането на останалите заявени доказателствени средства, като ги намира за не необходими за изясняване на релевантни по делото факти, с оглед признанието на иска. Моли за постановяване на решение при признание на иска по чл.237 от ГПК, както и на осн. чл.78, ал.2 от ГПК разноски в производството да се възложат на ищеца.

В проведеното о.с.з. на 21.03.2023 г., ответникът не се представлява, като не сочи доказателства за извършено плащане на процесната сума.

Съдът, след като взе предвид доводите на страните и след оценка на събраните по делото доказателства намира следното:

Страните по делото не спорят а и с доклада по делото, обявен за окончателен, с оглед и признанието на иска, направено от ответника, съдът е обявил за безспорни всички въведени от ищеца твърдения в ИМ, а именно: че е налице Договор за застраховка „Гражданска отговорност“, сключен от ответника, който покрива риска от възникване на отговорност за вреди в правната сфера на собственика или ползвателя на лек автомобил „...“ с рег. № ..., реализиран в хода на действие на същия договор, застрахователен риск – причинени от застрахованото лице на ищеца имуществени вреди, свързани с притежаването или използването на лек автомобил, за които застрахования отговаря съобразно българското законодателство, вида и размера на вредите, както и механизмът на настъпване на ПТП от 13.10.2021 г. в гр. ... и причинно-следствена връзка между пътния инцидент и всички настъпили в имуществената сфера на ищеца вреди, което възстановяване се търси по пътя на регресната отговорност.

По предявената регресна претенция от ищеца към ответното дружество, няма спор между страните, че в срока за плащане, такова не е извършено от ответника. Ответното дружество признава, че е получило покана и е образувало щета № ..., но не представя доказателства за плащане на претендирана сума в срока до подаване на исковата молба в съда, както и до приключване на устните състезания пред настоящата инстанция.

Страните по делото не спорят и от представената по делото справка за сключена застраховка Гражданска отговорност се установява, че към датата на ПТП застраховател по застраховка “Гражданска отговорност” на делинквента бил ответникът по делото

Доколкото с отговора по чл.131 от ГПК, ответника е признал всички факти и

обстоятелства, изложени в исковата молба от ищеца и предявения с нея иск изцяло по основание и размер, съда е прекратил съдебното дирене и е обявил на страните, че ще се произнесе с решение при признание на иска. Всички релевантни по делото факти, за които съда е разпределил доказателствената тежест, са установени в производството от представените от ищеца писмени доказателства, като с признанието на исковите, ответника е направил безпредметно събирането на допълнителни такива и за обстоятелствата, за които не са били ангажирани писмени доказателства при предявяване на исковите.

Доколкото съгласно чл.237, ал.1 от ГПК, съдът не е констатирал, че признатото от ответника право противоречи на закона или добрите нрави, както и че признатите права са от категорията, с която ответното дружество, чрез надлежно упълномощения си процесуален представител, може да се разпорежда, няма пречка да се произнесе по спора с т.нар. решение при признание на иска. В мотивите към същото, съгласно разп. на чл.237, ал.2 от ГПК, е достатъчно да се укаже, че то се основава на признанието на иска, като не е необходимо да се излагат подробни мотиви за уважаването на претенцията на ищеца.

Въпреки признанието на иска, от страна на ответника, не са ангажирани доказателства за извършено плащане на претендираната от ищеца сума по главницата до приключване на устните състезания.

Ето защо, съдът с решението си следва да уважи изцяло претенцията на ищеца, като осъди ответника да заплати на ищеца сумата от 289,15 лв., представляваща стойност на претърпените от ищеца имуществени вреди, в резултат на застрахователно събитие – ПТП от 13.10.2021 г., причинено от водач на л.а. „...“ с рег. № ..., чиято гражданска отговорност е била застрахована при ищеца, ведно със законната лихва от 20.08.2022 г., датата на изтичане на срока за доброволно плащане до окончателното погасяване на задължението.

По разноските:

С оглед изхода на спора право на разноски има само ищецът. Последният доказва такива в общ размер на 50,00 лв., които съгласно представен списък по чл.80 от ГПК, представляват заплатената държавна такса, като претендира и 300 лв. юрисконсултско възнаграждение, което съдът намира за прекомерно и намалява до размер от 100 лв., с оглед липсата на фактическа и правна сложност на делото. Така общия размер на съдебните разноски, които ответника ще следва да заплати на ищеца възлиза на сумата от 150 лв.

Неоснователно се явява искането на ответника, заявено в отговора на исковата молба, съдебните разноски да се възложат върху ищеца, доколкото съдът счита, че с поведението си ответника е дал повод за завеждане на делото, до приключване на съдебното дирене продължава да е в неизпълнение на задължението си за плащане, поради което не ищеца, а ответника ще следва да понесе изцяло сторените в процеса съдебни разноски.

С оглед изложеното и предвид изхода на спора, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, върху ответника следва да се възложат изцяло заплатените от ищеца съдебни разноски в производството или сумата от 150,00 лв., съгласно Списъка с разноски, представен по делото.

Мотивиран от горното, Софийски районен съд, 164-и състав, на осн. чл.237 от ГПК,

РЕШИ:

ОСЪЖДА, на осн. чл.432 от КЗ, ..., ЕИК ..., да **заплати на ...**, с Булстат ..., представлявана от Кмета на Общината ... сумата от **289,15 лева**, стойност на претърпените от ищеца имуществени вреди, в резултат на застрахователно събитие – ПТП от 13.10.2021 г., причинено от водач на л.а. „...“ с рег. № ..., чиято гражданска отговорност е била застрахована при ответника, ведно със законната лихва от 20.08.2022 г. (датата на изтичане на срока за доброволно плащане) до окончателното погасяване на задължението.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал.1 ГПК, ..., ЕИК ..., да заплати на ..., с Булстат ..., представлявана от Кмета на Общината ..., сумата от **150,00 лева** – разноси, сторени от ищеца в хода на производството пред СРС.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____